

Molí nou de Boixadors

Sant Pere Sallavinera

Ubicació

Comarca:	Anoia
Lloc/Adreça:	Rovira del Trullàs
Emplaçament	Just abans d'arribar al Molí de Boixadors, el primer a l'esq., següent a l'esq. i el segon a l'esq.
Alçada:	619

Coordenades:

Latitud:	41.76256
Longitud:	1.58869
UTM Est (X):	382684
UTM Nord (Y):	4624377

Classificació

Número de fitxa	08189 - 73
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Modern Contemporani Popular
Segle	XVI- XIX
Any	1700
Estat de conservació	Dolent
Notes de conservació:	Parets i paviment malmesos. Cobert de vegetació
Protecció	Inexistent
Número inventari	IPAC 26441
Generalitat i altres inventaris	
Accés	Difícil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	08188A004000310000FT
Fitxes associades:	
<u>Molí de Boixadors</u>	
Autoria de la fitxa	Núria Cabañas

Descripció

L'edifici del molí nou de Boixadors es troba situat a l'esquerra del Torrent de la Font Puda. Es tracta d'un antic molí fariner, que juntament amb el molí de Boixadors de baix van passar a ser propietat de la família Bosch.

Es tracta d'un edifici de planta quadrada construït a partir de dos volums. El volum superior, amb la coberta a dues vessants amb el carener paral·lel a la façana principal on s'hi ubicaria la casa del moliner i adossat a la façana de llevant un segon volum, amb la coberta a una vessant, on s'hi ubicaria el molí.

L'accés, que s'obre a la façana est del segon cos, es mitjançant una porta amb llinda de fusta que dona accés a una estança de planta rectangular. Aquest espai està separat amb dues zones mitjançant un arc rebaixat. La zona del fons correspon a la sala de moles, on es conserva la caixa de la farina de pedra i una de les moles amb la coberta de volta de canó lleugerament apuntada i la zona de vestíbul amb la coberta a biga junt. Sota aquesta estança s'hi ubicaria la zona del carcabà, inaccessible degut al seu estat de conservació.

Al costat dret de la porta d'accés hi ha una petita finestra amb porticons de fusta amb l'any gravat de 1700.

A la part posterior, a la zona de ponent, s'hi conserva en molt bon estat la bassa amb el pou de pressió circular, que mitjançant un rec, acumulava l'aigua provinent del torrent de la Font Puda, on encara es conserva un tram del mur de la resclosa (UTM 382686, 4624753) construït amb carreus ben escairats lligats amb argamassa.

Història

Al segle XIV el baró Bernat de Boixadors, senyor jurisdiccional del castell de Boixadors, va establir un conveni amb el masover Joan Bosch, per la construcció de tres molins fariners, que haurien de funcionar com a molins baronials.

L'any 1553, segons Joan Baró, notari dels Prats de reis, el llaurador i moliner Joan Bosch, descendent homònim del mateix llinatge dels dos segles anteriors, adquirí de Galzeran de Foixà i de Boixadors la propietat d'un molí fariner, amb la seva casa, aigua, sèquia i les terres de les partides de les feixes del Molí i del Soler-Andreu. Les condicions consistien en moldre de franc pel senyor del castell i pels seus familiars sempre que hi hagués aigua suficient per regar una horta situada més amunt del molí, a més de pagar un cens anual de nou lliures barcelonines.

L'any 1627 la família Bosch, amb uns pactes acordats amb el senyor Foixà i de Boixadors, van poder rebaixar el cens a pagar de nou a tres lliures. En aquest moment, també hi hagué la concessió de l'explotació dels dos altres molins, amb el pagament d'un cens anual.

L'any 1849 sabem que els molins encara estaven en funcionament gràcies a les referències de Pascual Madoz.

Bibliografia

Inventari del Patrimoni Cultural Immoble de Catalunya. Patrimoni Arquitectònic del terme municipal de Sant Pere Sallavinera. Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació. Generalitat de Catalunya.

RIBA GABARRÓ, J. (1995). Els Molins fariners de l'Anoia en els vessants del Llobregat i del Segre. Miscel·lanea Aqualatensia. Núm. 7. Igualada

